

USTADNAMƏLƏR

DƏRİNDİ

Elə müəmmadır aşiq sənəti,
Bir isimdə dörd hikməti dərində.
Şairdir, mazəkar, sazan, xoş avaz,
Fəth eylə cəmini bəhra dər indi.

Bu məqamda ehsənlər var, minnat var,
Bir dərgahdı, içərə zülmət, cənnət var,
Firuddin var, suluddin var, sünnet var,
Al matahin tayıbatyayı dər indi.

Aşıq oldun aqillərdən elm ara,
Arif məclisində galərsən kara.
Hər hikmet söylənsə tapmasan çara,
Çulğayar qəlbini dərdi-sər indi.

Huşyar ol, alim var hikməti söylər,
Elmi dayaz aşiq naçardı, neyler?!
Məclis Küdret çəkər, qalbinı teylər,
Bunu dərk etməzin əqli şərində.

Yetmiş iki dildi bir para taxta,
O ustاد əlinde dolanmaz saxta.
Gah başda dolandır, gah da ayaqda,
Eylə qəm evini dərbədər indi.

Adəmdən Hatəmə sazda dəlil var,
Anlamasan tərk et, meydən etmə dar.
Ali nəsihati qalsın yadigar,
Xəbərdar olunsun bu xəbər indi.

GƏRƏK

Yaxşı yerdə düşdün mənim cəngimə,
Cəngimdən çıxmaga bir hünər gərək.
Maya dura bilməz nər qabağında,
Meydana girməyə nərə nər gərək.

Saxla dilin, özün üçün qadağa,
Əlimdən gedərsən arana, dağa.
Şahin kimi göydə qanad açmağa,
Havada süzməyə balū-par gərək.

Camalın şövqündən dilim oldu təng,
Çayda balıq olar, dəryada nəhəng.
Mahalim Göycədi, kəndim Qızılvəng,
Aşıq Ali bəldir, bira-bir gərək.

LAZIMDI

Bir kəs ki fənadan ünvansız köçə,
Diryiken yandırmaq nara lazımdı.
Dəyer əməldədi, şərəf köçdədi,
Vücud xakdan qeyri hara lazımdı!?

Hikmətdən yapıldı xilqət əndəmi,
Axırda qalacaq bacısız damı,
Elə ömr eylə ki, yad etsin hamı,
Sində cismən mura, mara lazımdı.

Görmədim aləmdə köçənin şadın,
Ali sazda, səzdə tapdı imdadın.
Ucalsa obada şərəflə adın,
Nə dəfinə, nə də xara lazımdı.

GƏRAYLILAR

ADIDI

Dövlətindən kərəm, səxa,
Etmək adamın adı.
Bu fənada səxavətdə
Qalan Hatəmin adı.

Səməri nə sağı yesən?!
Nakəslə bal-yağı yesən.
Bir mərd ilə ağı yesən,
Şəker o tamın adı.

Oxuduğum qəlbə yatar,
Əsəl olub elə çatar.
Söz qoşmuşam min bir qatar,
Min bir Xudəmin adı.

Elin qocası, ahili,
Sözdə, əməldə səxəli,
Mahalim Göycə mahalı,
Mirzə atamın adı.

Bir gün gələr köçər Ali,
Ondan bir nişanə qalı.
Anam Fatma, ömrüm bali,
Bəsdi butamın adı.

DİLBER

Bir bağda bülbülb olmasa,
Gülün nə mənası, dilber?!

Şəhdi-şəkər əzilməsə,
Dilin nə mənası, dilber?!

Ala gözler süzülməsə,
Baxan canlar üzülməsə,
Dal gerdənə düzülməsə,
Telin nə mənası, dilber?!

Ocaq yanmaz qalanmasa,
Bağ quruyar sulanmasa,
Qulac qollar dolanmasa,
Belin nə mənası, dilber?!

Yar dönüb belə gəlməsə,
Qayıdır elə gəlməsə,
Sonası gölə gəlməsə,
Gölün nə mənası, dilber?!

Ali neylər dəst olmasa,
Hərdən seyri-ğast olmasa,
Məcnunu sərgəst olmasa,
Çölün nə mənası, dilber?!

ETİBARINANDI

Ay ağalar, ay qazılар,
Mənim işim zarınанды.
Bir anlamaz yar əliyle
Yaralarım sarınанды.

Zərger də zərinən oynar,
Dövlətli varınan oynar.
Həre bir karınan oynar,
Mənimki də xarinandı.

Davamı sahifə 21-də

Əvvəli səhifə 20-də

Aşiq Ali gülü bəstə,
Dərdindən olmuşam xəstə,
İlqar verən durur üstə,
O da etibarınandı.

OLDU

Yar yanında günahkaram,
Doğru sözüm yalan oldu.
Yeriş etdi qəm ləşkeri,
Könülüm şəhri talan oldu.

Bax bu qaşa, bax bu göze,
Yəndi bağrım döndü közə,
Keçən sözü çəkme üzə,
Keçən keçdi, olan oldu.

Aşiq Ali sənə qurbanı,
Gəl eylemə bağırmı qan,
Əldən uçu tülek tərlən,
Sar da kəkklik alan oldu.

QOYNUNDA-QOYNUNDA

Ellər köçər, məskən salar
Dağlar qoynunda-qoynunda.
Ana-bala layla deyər,
Çağlar qoynunda-qoynunda.

Yarananmı qərar qoyub?!
Bağrımın başını oyub.
Çoxlarını ağlar qoyub
Dağlar qoynunda-qoynunda.

Ali deyər barlı bağlar;
Yarım gərcək yanar, ağlar.
Sinəsinə çarpaz dağlar,
Saxlar qoynunda-qoynunda.

YALVARA-YALVARA

Yad olanda yar peymana,
Qaldım yalvara-yalvara.
Keçən günü xəyalına
Saldım yalvara-yalvara.

Sonaları gələ çəkdim,
Cananımı dile çəkdim,
Telli sazi zilə çəkdim,
Çaldım yalvara-yalvara.

Bəyaz sinə, şahla gözü,
Görən kimse çətin döyü.
Ali deyər bir "ha" sözü
Aldım yalvara-yalvara.

CİNAS CƏRAYYLILAR

OY ANAM MƏN

Görmək üçün qibləgahı,
Müdam erken oyanam mən.
Sızsız necə ömr edərəm,
Oy atam mən, oy anam mən?!

Sad olarsız - bala geldi,
Mehman qaymaq, bala geldi.
Görsəm sizə bala geldi,
Öz çeşmimi oyanam mən...

Zənbur çeker dala şanı,
Nə sövq eylər dala şanı.
- Ali, ayır dalaşan!
- Nə bu yan, nə o yanam mən.

YARIYANDI

Haqq bimürvət bir yar oldu,
Ucbatından yarı yandı.
Kəm sevənlər kəm ilqardı,
Yandısa da, yarı yandı.

Güman etmə yaram azdı,
Qəm ucaldı, yaram azdı.
Firqət sevən yaramadı,
Məhbub dərə yariyandi.

Çatdı can, ananan, ata!
Deyim: can, ana, can, ata!
Ali canana can atı,
Qoy yarısın, yariyandi.

YAR ALMADAN

Gərdən çəkib, oğrun baxıb,
Şirin canım, yar, alma dan.
Bağban deyir alma gözəl,
Mən deyirəm yar almadan.

Yox dinc seyfim, ya dinc elim,
Tənə vursa, yad incəlim.
Necə yatım, ya dincəlim,
Sevdicəyim yar olmadan.

Düşdü köhlen baxca nali,
Boy-büsətin bax, can ali.
Qoy tak dərsin baxçan, Ali.
- Vermə yada, yar, olmadan. 3

QOSMALAR

OLDU

Ustədi Ağ Aşıqa

Köçübüdü sultanım, sərdarım, xanım,
Qəlibim qəm evində pərişan oldu.
Aparıb özüylə dinim, imanım,
Sədrim qəm oxuna bir nişan oldu.

Mədina dərs verdi, Kərbəla şöhrət,
Dərsi dərs içində sanılı ibrat.

AZƏRBAYCAN AŞIQ ƏDƏBİYYATI

SARI AŞIQ

Gül daftarı

ikinci nəşr

Toplayanın və tarixi edəni: İlham Qalıtmənn

Təbib-i-kar oldu, sağaldı min dərd,
Yurdı saldı, sənəti bir gülşən oldu.

Yerdən, gəydən, Nuh Nəbiyən xəbərdar,
İzah eylər, cümlə neçə elm var.
Baş vurur dəryaya, gövhəri arar,
Neçə-neçə dildə danişan oldu.

Zəburdan, Tövrətdən, Qurandan dərsi,
Eşq əhlini heyran qoydu həvəsi.
Əlinəydi fazlin bəndi bəresi
Alimlə, xoşkarla yarısan oldu.

İtirdim ümməni, yoxdu damlaşısı,
Tükənməz, ölünce tutaram yası.
Sazında qəmləndi hicran havası,
Tale təqdirində pərişan oldu.

Köç etdi sərində külli xəzinə,
Ünvansızdı, necə düşüm izinə?!
Qiymət versə üləmələr sözüne,
Nəğmələr içinde zərnisan oldu.

Qərib kimsənəydi, vətəni Sulduz,
Zülmət dünyasında sələli uluz.
Namərd qırqusuya yaşadı yalqız,
Cismima od saldı, alışan oldu.

Sanaram zülmətdə bir dağ aşığı,
Verdi kələmimə yar-yarası.
Ali, giryən yad et, sen Ağ Aşıqi,
Kədərin hicranla barişan oldu.

QALDI

Canım cüda düşdü, gedir vətəndən,
Məkanım, maskənim, virana qaldı.
Sənki ayrılibi gülən, çəməndən,
Bülbülün elaci fəğana qaldı.

Yeni gül əkmışdım, mən baxtı qara,
Bulunmaz dərdimə kim eylər çara,
Xorjadı dəyişdi heyvaya, nara,
Sinəmdə dağların nişanı qaldı.

Ali aşiq olmuş bir əhli-dilə,
Təbibim Mövlədi, dərdimi bilə,
Bir tərehhüməyle, son də aqılı,
Çünki, səndən getdi, divana qaldı.

GETDİ

Ay həzərat, gəlin sizə söyləyim,
Axıdı eynim yaşı çay oldu getdi.
Nə ağa, nə nökrə, nə bay, nə paşa,
Həmi bir-birinə tay oldu getdi.

O gün olarmı ki, şad olub gülək,
Şən eydin qəddimi, ay qoca fələk.
Ali, yaradandan sən eyle diley, -
O, deyər dərdini ay üzə, üzə.

DE BİR ÜZ-BİR ÜZ

Vaxt məni tulladı qəm dəryasına,
Ovcuyam gazıram de bir üz-bir üz.
Leyli müşləğıyam düşdüm odlara,
Yetirin Loğmana, de birüz-birüz.

Fərhad sevdı Şirin yarın kamalın,
Kərəm sevdı Əslı yarın kamalın,
Ürək istər, kənələ deyər kam alım,
Göz-gözə baxanda de bir üz-bir üz.

AYA QALMASIN

Bimürvət yar məni candan eyledi,
Tutubdu dəstində ay ağı almasın.
Girdim dostun bağçasına seyr etdim,
Görmedim bağında ay ağı almasın.

Mirzəsən oxu dərsin hər aya,
Bayram ayi demək olmaz hər aya,
Şah-Mərdən, özün yetiş haraya,
Düşmən üstüməye aqal almasın.

Aşiq Ali deyər: yar ab ağlaya,
Yaxşı təbib garək yara bağlaya,
Bir yar meylin qeyri yara bağlaya,
Həftə tamam olsa, aya qalmasın.

DOLANA DAĞLAR

Keçdim İstanbuldan, İzmirdən, Qarsdan,
Gəlmışəm dolana-dolana, dağlar,
Duman, çan libasın qaldır səmaya,
Aman ver müsələr dolana, dağlar.

Meylim olmaz el malında, qoynunda
Yaz iqbəlin, bir teşid də qoy nunda,
Yar firqəti qoymaz qaləm qoynunda,
Hicrandan kədərlən, dol, an, a dağlar.

Aşiqin Aliyam boylu, busatdı,
Bir dürüyyidim, hacər deyə bu satdı,
Üç ay dolanarsan toylu, būsatdı,
Xəzanda boş, yaza dolan, a dağlar.

AYAĞI BEŁA

Bimürvət yar məni candan eyledi,
Tutubdu dəstində ay ağı belə.
Can deyən dostları, can qardaşları
Olubdu canıma a yağı belə.

Dar günləmdə yetiş dedim, ay ağa,
Mükənnətə göydən bala yağı.
Bir iyid ki, enə başdan ayağı
Kəsili dəstələrin ayağı belə.

Ali deyər ömrüm sine yetəndə,
Oxudum dərsimi sine yetəndə.
Vədəm tamam olub, sine yetəndə
Bükəllər qəddimə ay ağı belə.

YARASAN MƏNİ

Əl çəkmərəm, baba, əhdi peyman-
dan,
Əlde şəmsir tutub yarasan mən.
Mürkü şəmistanam fəhmən uçaram,
Sanasan zülmətdə yarasan mən.

Sər düşdü nagahan darə çəkindi,
Mübələ ahindən darə çəkindi
Tənəf gərdənində darə, çəkindi,
Ya yetir vüsala - yara sən mən.

Ali xacıl oldu, ayağa baxdı,
Sərsəri didədən ay ağı ab axdı.
Hər kəsin dəstində ay ağa baxdı
Qurtarabu qəmdən yar asan mən.

TACNİSLƏR

AY ÜZƏ-ÜZƏ

Qəm məni çulğayıb saldı dəryaya,
Cəhd eylədim çıxməyən ay üzə-üzə.

Oğrun-oğrun öz oduma yanıram,
Qəza vurub saldı ay üzə, üzə.

Yarananda borclu olub bir cana,
Bənzəmədim nə sultana, nə xana.
Dolandım dünyani, bildim əfsana,
Bu cavan canımı ay üzə-üzə.